

et Beløb af 300,000 Kr. til Finansministerens Raadighed til Understøttelse af Mænd, der have staaet i den danske Hær i Aarene 1848—50, og saa hedder det videre, at der ved Uddelingen af Understøttelsen ikke alene skal tages Hensyn til, om paagældende sidder i smaa Kaar, men ogsaa til „Beskaffenheden af hans Deltagelse i Krigen“. Naar man nu vilde spørge, hvor mange Deltagere der komme ind under denne Lov, hvor mange der kunne vente at faa udbetalt Understøttelse efter denne Lov, kan man enten henholde sig til, hvad der fremkom oppe i Landstinget, hvor Antallet ansloges til 2—3000 eller saadan noget, eller til de Oplysninger, der have foreligget Finansudvalget, og som gaar ud paa, at der skulde være tilbage af Deltagere i Treaarskrigen ca. 16,000, af hvilke 1,000 faa Invalideunderstøttelse, medens en Tredjedel af Resten faa Alderdomsunderstøttelse. Jeg gaar nu ud fra, at de, der nyde Alderdomsunderstøttelse, maa regnes for at sidde i smaa Kaar, at disse 5,000 altsaa maa tages i Betragtning ved Uddelingen af den omhandlede Understøttelse, men efter de Oplysninger, der have foreligget Finansudvalget, er der andre 5,000 af Deltagerne i Treaarskrigen, der kunne henregnes til uformuende i Henhold til Definitionen i det i sin Tid forelagte Lovforslag om en Understøttelse til gamle Krigere, hvorefter enhver betragtes som uformuende, som ikke har en Aarsindtægt af 200 Kr. Jeg vil ogsaa antage, at naar Bestemmelserne i denne Lov skulle føres ud i Livet, og der ikke skal ses alt for stærkt paa Trangen — og der blev under Forhandlingerne i det andet Ting fremhævet, at det skulde der ikke — vil man ogsaa regne enhver, der ikke har en aarlig Indtægt af 200 Kr., for at sidde i smaa Kaar; og er dette Tilfældet, skulde der efter de Oplysninger, den højtærede Finansminister har tilstillet Finansudvalget, være ca. 10,000 ubemidlede eller Folk, som sidde i smaa Kaar. Skulde disse 10,000 have Del i de 300,000 Kr., og skulde de have lige meget, blev det 30 Kr. til Mands, saa langt er Forslaget gaaet ned. Men skulde de ikke have lige meget — og det er jo muligt, thi for dette aabnes der Rum i Lovforslaget — ved man ikke, hvor meget hver faar; man ved blot, at ingen faar over 100 Kr., men Summen kan i øvrigt variere meget, den kan f. Eks. variere fra 50 Øre lige op til 100 Kr. Der er ingen Grænse blevet sat nedad for, hvilken Understøttelse den højtærede Finansminister kan give, og det er den højt-

ærede Finansminister, som skal afgøre Summens Størrelse; han maa kun ikke tildele nogen over 100 Kr. Der er dog en anden Vej, ad hvilken man kan indskrænke Tallet 10,000, og det er ved, at der skal tages Hensyn til Beskaffenheden af vedkommendes Deltagelse i Krigen. Hvilke Hensyn der i saa Henseende skal tages, hvad der er Hensigten med disse Ord, er jeg ikke klar over, men det vil formodentlig den højtærede Finansminister oplyse os om. Jeg har hørt sige, at vedkommende, der skal have Gaven, skal have lugtet Krudtet i Krigen, ellers skal han ikke have noget. Jeg er ikke ganske klar over, om det er nogen heldig Distinktion at afgøre det paa den Maade, at det kun er dem, der have lugtet Krudt, der skulle have noget. Jeg føler mig overbevist om, at der er mange af Deltagerne i Krigen 1848—50, der have udført deres Pligt fuldt saa godt som de, der have lugtet Krudtet. Jeg tror, at der er mange, der stode ved Intendanturen, Sygeplejen eller andre Institutioner, der, netop fordi de have udført deres Pligt godt, solidt og forsvarligt i enhver Henseende, maaske have gavnet den danske Hær fuldt saa meget som de, der have lugtet Krudtet. Sagen er jo den, at der i enhver Hær er nogle af dem, der lugte Krudt, paa hvem det mærkes saaledes, at de opføre sig mindre bravt, det gælder i enhver Hær, saa det er ikke noget, der kan forklejne den danske Hær. Det er altsaa noget, den højtærede Finansminister skal undersøge, naar han skal føre Loven ud i Livet. Men er det Mening, at alle, som have lugtet Krudt, skulle have, uanset om de have puttet sig ned i Grøften eller ere gaaede kækt mod Fjenden, medens Folk, der have staaet ved Institutioner, som ikke komme Krudtet saa nær, intet skulle have? Det ved jeg ikke, det staar der ikke noget om i Lovforslaget, lige saa lidt som der staar noget om, hvorvidt de skulle have været saarede eller kvæstede, eller hvorledes Beskaffenheden af deres Deltagelse i Krigen overhovedet skal have været (Afbrydelse) . . . eller om de have drukket gammelt Øl, bliver der sagt, jeg ved nu ikke, om det var saa stærkt fremme i Krigene 1848—50. Kort og godt, det er ganske lagt i Administrationens Haand, og det er jo muligt, at man gennem denne Passus her i Lovforslaget vil kunne indskrænke Antallet ganske betydelig, saa at de 300,000 Kr. ville slaa til, og enhver vil kunne faa op imod 100 Kr. eller maaske fuldt ud 100 Kr. Det ved jeg ikke, men det er jeg klar over, at dette Lovforslag